

lania wartości tego mienia (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 205 i z 1967 r. Nr 9, poz. 40).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Ministrowi Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

119

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 maja 1970 r.

w sprawie oddawania nieruchomości, które przeszły na własność Państwa wskutek wyjazdu poprzednich właścicieli z kraju, członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ust. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieruchomości, które przeszły na własność Państwa na podstawie art. 38 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159), mogą być oddawane na własność lub w użytkowanie wieczyste pozostałym w kraju członkom rodziny poprzednich właścicieli.

§ 2. Członkami rodziny, którym mogą być oddane na własność lub w użytkowanie wieczyste nieruchomości wymienione w § 1, są małżonek, rodzice, dzieci i wnukowie oraz rodzeństwo osoby, której nieruchomości przeszła na własność Państwa wskutek jej wyjazdu z kraju i utraty obywatelstwa polskiego.

§ 3. 1. W miastach i osiedlach tereny przeznaczone pod budowę domów jednorodzinnych, małych domów mieszkalnych, budynków mieszkalno-pensjonatowych, budynków przeznaczonych na pomieszczenia warsztatów rzemieślniczych lub drobnych zakładów przemysłowych, budynków związanych z gospodarstwem rolnym oraz zabudowane takimi domami i budynkami, jak też tereny rolne, mogą być oddane osobom wymienionym w § 2 w nieodpłatne użytkowanie wieczyste z nieodpłatnym przeniesieniem własności domów i budynków położonych na tych terenach.

2. W gromadach mogą być oddane nieodpłatnie na własność tereny wraz z domami i budynkami wymienionymi w ust. 1.

§ 4. Warunkiem przeniesienia praw rzeczowych wymienionych w § 3 jest złożenie wniosku przez osoby wymienione w § 2 w nieprzekraczalnym terminie 6-miesięcznym, licząc od dnia wyjazdu za granicę poprzedniego właściciela.

§ 5. 1. Jeżeli więcej niż jeden z członków rodziny złożył wniosek o przeniesienie na jego rzecz praw rzeczowych wymienionych w § 3, przeniesienie tych praw może nastąpić w całości lub części na jednego, niektórych lub wszystkich wnioskodawców.

2. Jeżeli przeniesienie praw rzeczowych następuje na dwu lub więcej wnioskodawców, przenosi się prawa rzeczowe na ich współwłasność lub współużytkowanie wieczyste w określonych częściach ułamkowych, przy czym przeniesienie może nastąpić w różnych częściach ułamkowych na rzecz różnych wnioskodawców.

§ 6. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest teren zabudowany małym domem mieszkalnym lub domem odpowiadającym pod względem przedmiotowym warunkom takiego domu, należy równocześnie z ustanowieniem odrębnej własności poszczególnych lokali przenieść prawa do jednego lokalu na rzecz jednego, niektórych lub wszystkich wnioskodawców.

2. Można również prawa własności do poszczególnych lokali w małym domu mieszkalnym przenieść na różnych wnioskodawców.

§ 7. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest gospodarstwo rolne, można prawa rzeczowe przenieść tylko na wnioskodawców posiadających kwalifikacje do nabycia nieruchomości rolnych.

2. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest budynek mieszkalno-pensjonatowy, warsztat rzemieślniczy lub drobny zakład przemysłowy, można prawa rzeczowe przenieść tylko na wnioskodawców mających uprawnienia do prowadzenia pensjonatu, zakładu rzemieślniczego lub przemysłowego oraz pod warunkiem złożenia przez nich oświadczenia, że będą zakład osobiście prowadzić.

§ 8. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest teren przeznaczony do zabudowy domami lub budynkami wymienionymi w § 3, należy przy przeniesieniu praw rzeczowych ograniczyć powierzchnię terenu do powierzchni normatywnej, a jeżeli teren jest zabudowany — do powierzchni potrzebnej do prawidłowego użytkowania domów lub budynków.

2. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest gospodarstwo rolne, powierzchnia jego nie może przekroczyć normy obszarowej gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i z 1963 r. Nr 28, poz. 168) łącznie z powierzchnią stanowiącą z innego tytułu własność wnioskodawcy.

3. Przedmiotem przeniesienia na rzecz jednego wnioskodawcy może być tylko powierzchnia odpowiadająca jednej działce normatywnej lub jednemu gospodarstwu rolnemu.

§ 9. Jeżeli przeniesienie praw rzeczowych wymienionych w § 3 wymaga odpowiedniego podziału nieruchomości, podziału należy dokonać przed przeniesieniem praw rzeczowych, pod warunkiem, że podział nieruchomości jest dopuszczalny.

§ 10. 1. Właściwy do rozpoznania wniosków o przeniesienie praw rzeczowych wymienionych w § 3 jest:

- 1) organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej co do nieruchomości położonych na terenach wymienionych w art. 1 ust. 1 i art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach; jeżeli przedmiotem przeniesienia jest teren rolny — organ ten rozpoznaje wniosek w porozumieniu z organem do spraw rolnych tego prezydium,
- 2) organ do spraw rolnych prezydium powiatowej rady narodowej co do nieruchomości położonych na innym terenie.

2. Przed wydaniem decyzji organ wymieniony w ust. 1 zasięga opinii właściwego organu prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, osiedla lub gromady miejsca położenia nieruchomości.

§ 11. 1. Przy oddawaniu nieruchomości bierze się pod uwagę zatrudnienie wnioskodawcy w uspołecznionym zakładzie pracy, szczególnie zatrudnienie w górnictwie lub rolnictwie, prowadzenie rzemiosła, prowadzenie gospodarstwa rolnego, dotychczasowe zamieszkanie w domu lub prowadzenie gospodarstwa rolnego, będących przedmiotem przeniesienia własności, warunki bytowe oraz dotychczasowe zamieszkiwanie.

2. Odmowa przyznania praw rzeczowych wymienionych w § 3 niektórym z wnioskodawców mającym jednakowe warunki może nastąpić, gdy byłoby gospodarczo niesłuszne przeniesienie ułamkowych części własności (użytkowania wieczystego) na większą liczbę osób; odmowa wszystkim wnioskodawcom lub jednemu wnioskodawcy może nastąpić, gdy przemawiają za tym względy społeczne (nie pracujący, utrzymujący się z nieznanych źródeł dochodu itp.).

§ 12. 1. Decyzja administracyjna organu wymienionego w § 10 jest podstawą do zawarcia w formie aktu notarialnego umowy przeniesienia praw rzeczowych do nieruchomości na rzecz osoby (osób) wymienionej w decyzji.

2. Koszty sporządzenia notarialnego aktu przeniesienia praw rzeczowych oraz opłat związanych z założeniem księgi wieczystej, a w razie podziału nieruchomości również koszty związane z podziałem, ponosi osoba nabywająca prawa rzeczowe.

§ 13. 1. Wnioski o przeniesienie praw rzeczowych do nieruchomości wymienionych w § 1, które stały się własnością państwową po dniu 21 października 1961 r., a przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być składane przez członków rodziny poprzednich właścicieli (§ 2) w nieprzekraczalnym terminie rocznym, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Wnioski wymienione w ust. 1 mogą być uwzględnione, jeżeli prawa rzeczowe do nieruchomości nie zostały przeniesione na osoby trzecie przed złożeniem wniosku.

3. Wniosek może być złożony przez rozwiedzionego małżonka.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Rolnictwa.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 maja 1970 r.

w sprawie trybu oddawania w użytkowanie wieczyste terenów państwowych i sprzedaży położonych na nich budynków.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium rad narodowych miast, osiedli i gromad właściwe ze względu na położenie nieruchomości ustalają wykazy przewidzianych do oddania osobom fizycznym w użytkowanie wieczyste terenów państwowych zabudowanych budynkami wymienionymi w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159), zwanej dalej ustawą, lub przeznaczonych do zabudowania takimi budynkami.

2. Prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą swoje uprawnienia do ustalania wykazów terenów (ust. 1) przekazywać prezydium dzielnicowych rad narodowych tych miast.

3. Wykazy terenów ustalone przez prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, osiedli i gromad wymagają zatwierdzenia przez prezydium powiatowej rady narodowej.

4. Wykaz może obejmować tylko tereny, których oddanie w użytkowanie wieczyste jest zgodne z celami ustalonymi w planie zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. 1. Wykaz powinien obejmować:

- 1) dokładne oznaczenie miejsca położenia i granic terenu przeznaczonego do oddania w użytkowanie wieczyste (miejscowość, ulica, numer orientacyjny itp.),
- 2) charakter gospodarczy terenu (działka budowlana, rolna, zabudowana),
- 3) obszar (przy terenach zabudowanych — osobno obszar zabudowany i obszar wolny od zabudowy z podaniem obszaru podwórza, ogrodu, sadu itp.) oraz charakter bu-

dynków (mieszkalny, gospodarczy, warsztat rzemieślniczy, drobny zakład przemysłowy, pensjonat) oraz rodzaj budynków (murowany, drewniany itp.),

- 4) wskazanie uzbrojenia terenu w urządzenia komunalne (drogi dojazdowe, kanalizacja, wodociągi, elektryczność, gaz itp.),
- 5) przy domach mieszkalnych — charakter domu (np. jednorodzinny), ilość lokali w małym domu mieszkalnym, ilość izb w poszczególnych lokalach, stan zamieszkania, ilość i charakter pomieszczeń użytkowych,
- 6) służebności, które pozostają w mocy,
- 7) cenę sprzedaży domów mieszkalnych i innych budynków,
- 8) wysokość opłaty rocznej za teren oddany w użytkowanie wieczyste.

§ 3. Ustalenie wykazu oraz zatwierdzenie wykazu (§ 1 ust. 1—3) następuje po zbadaniu, czy tereny i budynki w nim zamieszczone odpowiadają wymaganiom ustawy i rozporządzeń wydanych na jej podstawie.

§ 4. 1. Organy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rad narodowych właściwe do wydawania decyzji o oddaniu terenów w użytkowanie wieczyste i sprzedaży budynków położonych na tych terenach (art. 20 ust. 1 ustawy) zapewnią osobom zainteresowanym możliwość zapoznania się z wykazami terenów przeznaczonych do oddania w użytkowanie wieczyste i w drodze obwieszczeń wywieszonych w ich siedzibach i ogłoszonych w miarę możliwości w prasie miejscowej podadzą do publicznej wiadomości:

- 1) jakie tereny przeznaczone są do oddania w użytkowanie wieczyste z krótkim opisem ich charakteru i położenia,
- 2) cenę sprzedaży domów (budynków) położonych na tych